

Publicerad 2023-10-14 02:52 av Peter Stjerngrim

Vissa dagar när samtidens smärtsamma verklighet lite väl mycket mig jagar med påminnelser om svunna dagar, behöver jag få skriva av mig lite av allt överskott inom ... - augusti 2013 men saknar bästföredatum

När allting i tillvaron är ...

... alldeles så där
som vi önskar
att det alltid vore ...

Livet mot oss ler
och alla bekymmer
problem
och annat som kan gå fel
är som någonting
vilket hör historien till ...

– Allting bara blir som vi vill
och historien hör forntiden till ...

Vi slappnar av
och börjar känna
hur självklar positiv
vårt liv nu är
och det synes ej
finnas några gränser för
hur bra vår framtid kan bli ...

– När sedan verkligheten
överbaskar oss
med det som ej skulle kunna hända
och vi plötsligt
känner hur vindarna börjar vända ...

... Vår beredskap är absolut noll
eftersom vi trott oss om
att på allt i vårt liv
ha haft fullständig kontroll ...

Allt ställs plötsligt på sin spets
och när vi upptäcker
att vårt sociala skyddsnät läcker
och inte under rådande omständigheter

när vårt kontaktnät upphör att existera,
just därför upphör att fungera ...

– Det är i det läget
det inte är utan att
en och annan av oss
börjar fundera
över om vi behöver
vänja oss vid tanken
att acceptera
en framtida verklighet
utan några reserver
en allt mer trasig själ
och än mer trassliga nerver ...

– När telefonen slutat ringa
och ingen längre knackar
på vår dörr
så som de brukat förr ...

... och de som visar sig
vara våra bästa vänner
är människor
vars existens
vi tidigare ej ens känt till
men som nu när alla de andra
ej längre för oss finnas vill ...

... är de enda
som välkomnar oss
och som vi kan vända oss till ...

– Då är det inte så lätt
att åter på livets väg hitta rätt ...

... och det är inte utan
att marginalen
mellan att behålla vår
självkänsla och framtidstro
och
att vi fullständigt tappar vårt grepp

om allt, men allra mest
sans och vett ...

– Den marginalen
visar sig i dessa situationer
ha egenskaper
vilka tidigare kunnat
definieras som expansiva
emedan de nu
är kompromisslöst
och gränslöst diminutiva ...

Tyvärr är det inte så lätt
att orka resa sig
för att kunna komma tillbaka igen ...

... inte utan stöd och hjälp
från någon verkligt god vän ...

– Men
det går!

... Även om man vare sig
hjälp eller stöd får ...

Uthållighet
och
mycket stort tålamod
är dock förutsättningar
vilka du måste träna upp
om du förlorat dem på vägen ner ...

Ty att ta sig tillbaka
och återuppbygga sitt liv igen
låter sig inte göras över en natt eller två ...

... Det är något som tar rätt många år ...

– Och inte så liten skicklighet
vad avser egen kompetens
när det gäller såväl

fysisk som mental
fundamental sårvård ...

Minns dock om och när
du väl lyckas med att komma tillbaka ...

... vilka som fanns kvar
och stöttade dig
under alla dessa år som gått ...

... Är då det liv du en gång tidigare haft,
inklusive sociala-
och yrkesmässiga nätverk.
svikit dig i såväl stort som smått ...

– Ty när de ser hur stark du åter kommit att bli
kommer de att överraska dig
med att plötsligt åter finnas där för dig ...

Det är i detta läge synnerligen väsentligt
att du till dessa individer från förr
tydligt säger

- Tack, men Nej tack!
– Ni är inte längre välkomna innanför min dörr!

På sätt och vis
kan en sådan här svacka i vårt liv
i efterhand kännas ha varit värt sitt pris ...

... Just för att vi efteråt bättre vet
vilka som är våra vänner
bland alla de människor vi känner ...

– Men uppriktig måste jag dock erkänna
att för att denna sistnämnda
modifierade positiva efterkänsla
kunna känna och uppskatta ...

... bör den inte vara alltför djup
och ej alltför lång tid i livet omfatta ...

Min rekommendation är dock den
att om du likväl,
oavsett dess omfattning
i tid rum,
redan genomgått den
och lyckats återvända helt eller delvis igen ...

– Se för sjutton till
att inte låta människor som
på din tid och dina förutsättningar snattar
någonsin mer få komma in i ditt liv!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten